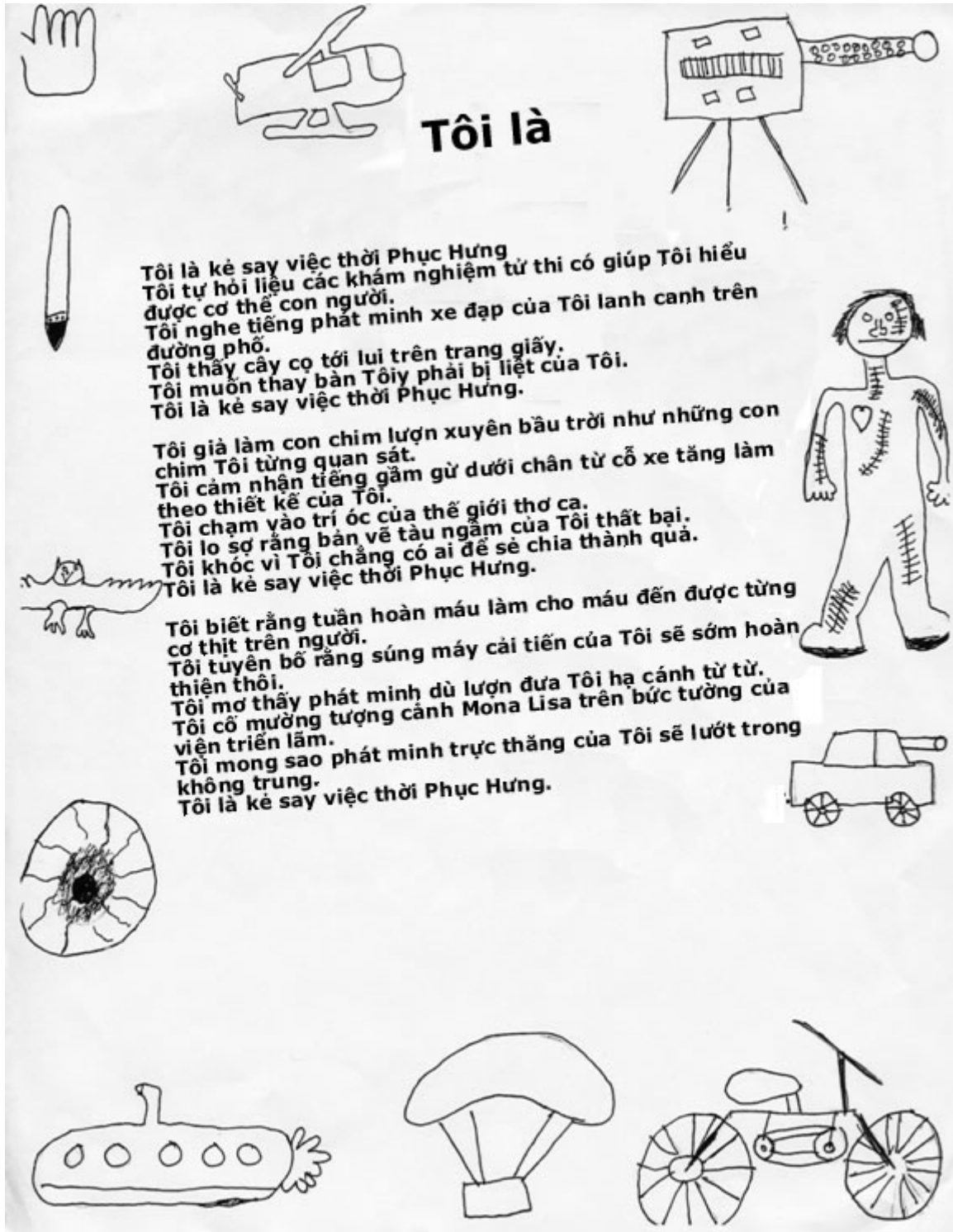

Bài thơ của học sinh B

Tôi là

Tôi là kẻ say việc thời Phục Hưng
Tôi tự hỏi liệu các khám nghiệm tử thi có giúp Tôi hiểu
được cơ thể con người.
Tôi nghe tiếng phát minh xe đạp của Tôi lan canh trên
đường phố.
Tôi thấy cây cọ tới lui trên trang giấy.
Tôi muốn thay bàn Tôi phải bị liệt của Tôi.
Tôi là kẻ say việc thời Phục Hưng.

Tôi già làm con chim lợn xuyên bầu trời như những con
chim Tôi từng quan sát.
Tôi cảm nhận tiếng găm giữ dưới chân từ cỗ xe tăng làm
theo thiết kế của Tôi.
Tôi chạm vào trí óc của thể giới thơ ca.
Tôi lo sợ rằng bản vẽ tàu ngầm của Tôi thất bại.
Tôi khóc vì Tôi chẳng có ai để sẻ chia thành quả.
Tôi là kẻ say việc thời Phục Hưng.

Tôi biết rằng tuần hoàn máu làm cho máu đến được từng
cơ thịt trên người.
Tôi tuyên bố rằng súng máy cải tiến của Tôi sẽ sớm hoàn
thiện thôi.
Tôi mơ thấy phát minh dù lượn đưa Tôi hạ cánh từ từ.
Tôi cổ mừng tượng cảnh Mona Lisa trên bức tường của
viện triển lãm.
Tôi mong sao phát minh trục thẳng của Tôi sẽ lướt trong
không trung.
Tôi là kẻ say việc thời Phục Hưng.